

Muhammeds biografi - Del 3 av 12

De första uppenbarelserna

Beskrivning: En detaljerad redogörelse för hur Profeten, må Guds nåd och välsignelser vara över honom, mottog sina första uppenbarelser från Gud.

Det var under denna tid som Profeten började se behagliga drömmar som i sin tur visade sig vara sanna. Han kände också ett växande behov av ensamhet, vilket ledde honom till att söka avskildhet och meditation i de klippiga kullarna som omgav Mekka. Där drog han sig tillbaka i dagar åt gången, tog med sig proviant och återvände till sin familj för mer förråd. I dagens glöd och under de klara ökenätterna, när stjärnorna verkar vassa nog att tränga in i ögat, mättades hans hela väsen med "tecknen" i himlarna, så att han skulle kunna tjäna som ett fullvärdigt instrument för en uppenbarelse som redan var inneboende i dessa "tecken." Det var då han genomgick en förberedelse för den enorma uppgift som skulle läggas på hans axlar — profetskapets uppgift och att förmedla Guds sanna religion till sitt folk och resten av mänskligheten.

Det skedde en natt sent i den heliga månaden Ramadan, natten som muslimer känner som Laylat-ul-Qadr, "Maktens natt."

Profeten Muhammad befann sig i avskildhet i grottan på berget Hira. Han skrämdes av uppenbarelsens ängel, Gabriel, samme som hade kommit till

Maria, Jesu mor, som grep honom i ett fast omfamning. Ett enda befallningsord bröt fram över honom: "Iqra" — "Läs! [1]" Han sade: "Jag kan inte läsa!" men befallningen upprepades ytterligare två gånger, varje gång med samma svar från Profeten. Slutligen greps han med överväldigande kraft av ängeln. Gabriel släppte honom, och den första "recitationen" av Koranen uppenbarades för honom:

"Läs i din Herres namn, Han som skapade — skapade människan av en igenklibbad cellmassa. Läs: din Herre är den Störste Givaren, som lär ut med pennans hjälp, lär människan det hon inte visste." (Koranen 96:1-5)

Så började den magnifika berättelsen om Guds sista uppenbarelse till mänskligheten fram till tidens slut. Mötet mellan en arab, fjorton århundraden sedan, och en varelse från det Osynligas rike var en händelse av sådan monumentalt betydelse att den skulle röra hela folk över jorden och påverka hundratals miljoner mäns och kvinnors liv, bygga stora städer och stora civilisationer, framkalla mäktiga arméers sammandrabbning och resa ur dammet en skönhet och prakt som tidigare var okänd. Det skulle också leda vimmel av människor till Paradisets portar och bortom dem till den saliga visionen. Ordet "Iqra", ekande runt Hejaz dalar, bröt den form i vilken den kända världen var gjuten; och denne man, ensam bland klipporna, tog på sina axlar en börda som hade krossat bergen om den hade fallit ned över dem.

Profeten Muhammad var fyrtio år gammal och hade nått mognadsåldern. Verkan av detta enorma möte kan sägas ha smält hans väsen. Den person han hade varit var som ett skinn bränt av ljus och förtärt, och mannen som steg ned från berget och sökte skydd i sin hustru Khadeejas armar var inte samme man som hade bestigit det.

För tillfället var han emellertid som en förföljd man. När han steg ned hörde han en mäktig röst ropa: "Muhammad, du är Guds sändebud och jag är Gabriel." Han blickade uppåt och ängeln fyllde horisonten. Vart han än vände sig fanns gestalten där, oundvikligen närvarande. Han skyndade hem och ropade till Khadeeja: "Täck mig! Täck mig!" Hon lade honom ned och lade en mantel över honom, och så snart han hade samlat sig något berättade han för henne vad som hade hänt. Profeten var rädd för sitt liv. Hon höll honom nära och tröstade honom:

"Aldrig! Vid Gud, Gud kommer aldrig att vanära dig. Du upprätthåller goda relationer med dina släktingar, hjälper de fattiga, tjänar dina gäster generöst och bistår dem som drabbas av olyckor." (Saheeh Al-Bukhari)

Hon såg i sin make en man som Gud inte skulle förnedra på grund av hans dygder av ärlighet, rättvisa och hjälpsamhet mot de fattiga. Den första personen på jordens ansikte som trodde på honom var hans egen hustru, Khadeeja. Genast gick hon för att besöka sin farbror Waraqa, en biblisk lärd. Efter att ha lyssnat till redogörelsen för sin makes upplevelse igenkände Waraqa honom från Bibelns profetior som den väntade profeten, och han bekräftade att det som hade uppenbarats sig för honom i grottan verkligen var ängeln Gabriel, uppenbarelsens ängel:

”Detta är Hemlighetsväktaren (Gabriel) som kom till Moses.” (Saheeh Al-Bukhari)

Profeten fortsatte att ta emot uppenbarelser under resten av sitt liv, memorerade och nedtecknade av hans följeslagare på bitar av fårskinn och vad annat som fanns till hands.

Koranen eller ”Recitationen”

De ord som fördes till honom från Gabriel hålls heliga av muslimer och förväxlas aldrig med de han yttrade själv. De förra utgör den heliga boken, Koranen; de senare Hadith eller Profetens Sunna. Eftersom ängeln Gabriel reciterade Koranen muntligt för Profeten är den heliga boken känd som Al-Quran, ”Recitationen” — recitationen av mannen som inte visste hur man läser.

Fotnoter:

[1] Ordet ”läs” på arabiska har konnotationer av både läsning och recitation.

[Muhammads Biografi \(del 1 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 2 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 3 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 4 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 5 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 6 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 7 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 8 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 9 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 10 av 12\)](#)
[Muhammads Biografi \(del 11 av 12\)](#)

[Muhammads Biografi \(del 12 av 12\)](#)